

Het ergste vond hij dat er niet naar de doden werd omgekeken. Thuis had hij altijd geweten dat ze het middelpunt waren en dat er 'zoveel rond werd gemaakt'. Aan het front had hij veel doden vervoerd, met kar en paard. De lijken werden zomaar op zijn kar gesmeten.

Guillaume Roemers was bakker (en zoals toen gebruikelijk hield hij ook winkel en café), daar waar nu de sociale woningen van 'Tongers Huis' staan.

Ideeën voor nieuwe studies.

Er zijn oudere mensen in Voeren die de verhalen over '14-18' van ooggetuigen hoorden, die kunnen geïnterviewd worden. Denk hierbij aan de aanleg van de spoorlijn, de intocht van de Duitsers, Belgische soldaten, executies, brandstichtingen, de elektrische draad. En het einde van de oorlog.

Over de noodbrug over de Maas tussen Moelingen en Lixhe is er in verhouding weinig gepubliceerd. Je leest vaak dat de Duitsers over de brug van Visé verder trokken, of dat ze allemaal door Luik moesten. Ook wordt die noodbrug soms 'brug van Visé' genoemd. En je leest dat er meerdere pogingen waren. Er wordt gesproken over een pontonbrug maar op sommige foto's zie je dan weer alleen balken... Het zou ook interessant zijn om de Duitse eenheden die over de brug trokken verder te volgen.

Hebben de Duitsers die schipbrug direct afgebroken, mochten er ook burgers over? (vluchtelingen en ontheemden)

Welke impact had de aanleg van de spoorlijn op de bevolking van het huidige Voeren, vooral in Veurs en Remersdaal? Daar waren de meeste arbeiders gevestigd.

Hoe verliep het dagelijkse leven tussen de twee draden? Tussen de elektrische draadversperring en de grens met Nederland, in de dorpen 's-Gravenvoeren en Teuven en in de gehuchten De Plank, Krindaal, Ulvend en Altenbroek.